

Asya Kıtası ve İslâmiyet'in geleceği

Rabbimize sonsuz şükürler olsun yeni bir mübarek Ramazan ayına kavuşmuş bulunuyoruz. Camiamıza, ülkemize, tüm İslâm âlemine ve insanlık ailesine hayırlı ve bereketli olsun inşaallah. Amin.

Olumsuz ve ümitsiz gibi görülüp yaşanan bu tablolara rağmen; "Hilkatte hayır asıl, şer ise tebeidir." (Muhakemat, 9. Mukaddeme, s. 45, Yeni: 63) diyerek gönüllere su serpen, ümit ve dava adamı Bediüzzaman Said Nursî'nin Kur'an'dan harika bir ders ve tespiti muhatabız.

"Asya Kıta'sıyla İslâmiyet'in istikbalinin açık ve parlak olduğunu" beyan eden, bunu da 20. asrın başında yazdığı, "Muhakemat" isimli eserinde ispat eden hakikatlerin şahidiyiz. Ümit ve heyecanlıyız.

"İslâmın ve Asya'nın istikbali, uzaktan gayet parlak görünüyor. Çünkü Asya'nın hâkim-i evvel ve âhiri olan İslâmiyetin galebesi için dört-beş mukavemet-sûz (dayanılmayan) kuvvetler ittifak ve ittihad etmektedirler." (Muhakemat, s. 46, Yeni: 66) Bu kuvvetlerden ilki; maarif ve medeniyet.

"Birinci kuvvet: Maarif ve medeniyetle mücehhez olan İslâmiyetin kuvvet-i hakikiyesidir." Demek ki; Asya'nın ve İslâmiyet'in parlak istikbalinin ilk şartı müspet ilimle medeniyetin hakiki manada birleşmesidir.

"İkinci Kuvvet: Tekemmül-ü mebâdî ve vesaitle mücehhez olan ihtiyac-ı şediddir." Yani: Her işin temeli ve özü; iyi ve mükemmel bir başlangıçtır. Şartların getirdiği ihtiyaçlar, Müslümanları doğruyu araştırmaya, güzeli bulmaya, mükemmeli yakalamaya iteceği gerçeğidir.

"Üçüncü Kuvvet: Asya'yı gayet sefalette, başka yerleri nihayet refahette görmekten neş'et eden tenebbüh-ü tâm ve teyakkuz-u kâmil mücehhez olan gıpta ve rekabet ve kîn-i muzmerdir. "

Batı dünyasındaki; "Müslümanları hep sefalet ve geri kalmışlığı, kendilerini refah ve ilerici olduğu" düşüncesi; İslâm dünyasında bir silkinme, uyanış, gıpta, rekabeti netice vermiştir. Bu menfi düşünceye karşı olan gizlenen kinin müspete kanalize edilerek bu sakat anlayışın yıkılacağı izah edilmektedir.

"Dördüncü Kuvvet: Ehl-i tevhidin düsturu olan tevhid-i kelime ve zeminin hasiyeti olan itidal ve tâdil-i mizaç ve zamanın; ve medeniyetin kanunu olan telâhuk-u efkâr; ve bedeviyetin lâzımı olan selâmet-i fitrat; zaruretin semeresi olan hafiflik ve cüret-i teşebbüsle mücehhez olan istidad-ı fitrîdir."

Aynı Allah'a inananların bu inanç birliği, itidalli hareketleri, farklı ve değişen mizaçlarla zenginleştiği gerçeğine işaret ediliyor. Zaman ve şartların zihinlerde yeni ufuklar açtığı ve müspet medeniyetin getirdiği fikir alış verişlerinin

hızlanmasına dikkat çekiliyor. Medeni dünyadaki bu kazanç, ivme ve gelişmeler, İslâm coğrafyasındaki önemli kaynak olan bozulmamış fitratın birleşmesi güzel neticelerin alınacağına işaretir.

Bu coğrafyadaki fakirlik ve şartların zorlaması, zihinlerde bir uyanışı meydana getirmiştir. Bu da ağır yükleri hafifleten teşebbüs meyvelerini netice vererek fitrî istidatlar yeşertmiştir. Bu uyanış, teşebbüs, cüret, fitrattan gelen istidatlarla birleşip köhne, kalın duvarları yıkarak nurlu sabahların müjdesini getirmiştir.

“Beşinci Kuvvet: Bu zamanda maddeten terakkiye mütevakkıf olan i’lâ-yı kelimetullah, İslâmiyetin emriyle ve zamanın ilcââtıyla ve fakr-ı şedidin icbarıyla ve her arzuyu öldüren ye’sin ölmesiyle hayat bulan ümitle mücehhez olan arzuyu medeniyet ve meyl-i teceddüttür. Ve bu kuvvetlere yardım etmek için ecanib içine ihtilâl veren ve medeniyetleri ihtiyarlandıran mesâvi-i medeniyetin mehasinine galebesidir. Ve sa’yin (çalışmanın) sefahete adem-i kifayetidir.”

Yani, “Allah’ın Kelâmını yüceltmek” davasının maddeten de gelişmeye bağlı olduğu gerçeği vardır. İslâmın emirlerine uymak, zor şartlara ilimle direnmek, fakirliğin baskısını sabır ve tevekkülle aşmak gerekir. Her arzuyu öldüren ümitsizliği ortadan kaldırıp “ümitle” yaşamak gerek.

Medenileşme, yenilenme meyli ve arzusunun bu kuvvetlere yardım ettiği belirtiliyor. Batı dünyası ve felsefesinin menfi ihtilâle uğradığı, artık o köhne medeniyetin ihtiyarladığına işaret ediliyor. Bununla birlikte; medeniyetin günahlarının sevaplarına üstünlüğü, çalışmanın sefahete yetmemesi başka bir tespit!

Bütün bunları anlamakta bazıları zorlanabilir. Ama şunu hiç unutmayalım; bu fikirler yazıldığı zaman dünyada az sayıda İslâm ülkesi vardı. Şimdi ise elli yedi İslâm ülkesi var. Evet, görünüşte tablo karanlık gibi. Fakat bu fikirler tarihin süzgecinde dikkatlice incelendiğinde; Asya kıt’asının ve İslâm dünyasının bu büyük uyanışı fark edilecektir. Bütün zındıka oyunlarına rağmen, bunca yıldır alınan mesafe az değildir. İnşallah tahkiki iman sahiplerinin ve düşünen beyinlerin sayısı çoğaldıkça bu ümitler daha çok yeşerecek ve yine Bediüzzaman’ın verdiği müjde tahakkuk edecektir.

“Şu istikbal inkılabatı içerisinde en yüksek gür seda İslâmın sedası olacaktır!” (Sünuhât) İnşallah, amin.

Tekrara Ramazan-ı Şerifinizi tebrik ediyor, bu mübarek gün ve saatleri hakkıyla eda etmemizi rabbimden niyaz ediyorum.